

SITÄ LEHTEÄ EN UNOHDA KOSKAAN

©High Impact Entertainment

Tupla Iskussa veri ja läppä lentävät sujuvasti yhtä aikaa.

P.A.Manninen

Toisin kuin yleensä kenties kuvitellaan, en suinkaan pyri aivan määrätietoisesti hakemaan juuri maailman huonoimpia sarjakuvia luetttavakseni. Se olisi jo liian masentavaa. Mutta joskus sattuma vain heittää ihmisen eteen kasan tauhkaa, josta voi ainoastaan todeta: JEES, TÄSSÄ SITÄ ON! UNIVERSUMIN NAPANÖYHTÄÄ!

Sii: Tapahtuipa niinä päivinä, että sain vastaanottaa brittituttavan paikalliselta kirppikseltä löytämän pinon sarjakuvalehtiä. Suurin osa oli ns. "ihan kivoja", mutta yksi kasan asukeista meni selvästi... Mhh... alitse muiden.

Kyseessä on Double Impact-lehden numero 5, vuodelta 1995. Julkaisun toimituksen osoite on Floridan Miamiassa, ja julkaisijaksi ilmoitetaan High Impact Entertainment. Lehti on tietokoneistetun värityksen suurjuhlaa. Kaikki lihakset kiiltävät riippumatta valaistuksesta. Joka

paikassa on hehkuvia pilviä (ei siis ainoastaan taivaalla). Sarjakuvan on sekä luonut että piirtänyt Ricky Carralero, mutta käsikirjoittajaa ei lehdessä mainita, mikä onkin aika oireellista. Sarjakuva lienee kirjoittanut itse itsensä.

Kyseessä on toki jatkuvajuoninen kertomus, joten ennen numeroa viisi on mahdollisesti ehtinyt tapahtua paljonkin. Todennäköistä se ei kyllä ole, sillä numerossa viisi tapahtuu erittäin vähän, jos anatomialtaan melkoisen mutanttien naisten poseeraaminen pakarat paljastavissa nahka-asusteissa ei ole luokiteltavissa "tapahtuman" kategoriaan. Sikäli kun ymmärrän, pakaraneidot ovat sarjakuvan päähenkilöt, ja heidän nimensä ovat China ja Jazz. Ällistyttävää kyllä, kumpikaan heistä ei näytä kiinalaiselta tai jatsimimmiltä, joten siltä osin hahmojen persoonallisuuksia voisi sanoa odotusten vastaisiksi... Jos hahmoilla olisi persoonallisuuksia. Näin tosiaankaan ei ole. Ainoa tapa erottaa China Jazzista on hiukkasan erilainen kampauss, mutta tappelun tuoksinassa kun tukat tuppaave

menemään sekaisin, niin nuokin yksilölliset ominaisuudet katoavat nopsaan.

Lateksia kuin Tikkurilassa

Noh, päähenkilöillä on mukanaan nahka-asuinen poika, joka tuntuu kärsivän siitä, että hänelle on piirretty niin isot lihakset, että ne eivät enää oikein sovi olemaan ihon alla.

Ainakin poika poseeraa niin kummallisissa asennoissa, että hänellä näyttäisi olevan useampikin paikka, joita ei pääse raapimaan. Jotain pahaa on tehty, kun jossakin joku paikka räjähtelee. Kolmikkoo seuraa siniseen kokovartalolateksipukuun pukeutunut mutantti, joka on miehekäästi aseistautunut kahdella konetulipistoolilla. Hetken haahuiltuaan hän hyökkää... Mutta ei suinkaan käytä aseitaan ampuakseen kertomuksen sankareita, vaan ryhtyy sylipainiin kolmikon kanssa. Poika jää pidättelemään mutanttia, mutta eivätpä China ja Jazz ehdi päästä kuin seuraavan

vuorenharjanteen alle ennen kuin heidän kimppuunsa hyökkää kaksi blondia, jotka, kuinka ollakaan, ovat pukeutuneet pakarat paljastaviin nahka-asuihin. Aina välillä pukumiehen komentamat kommandot haahuilevat miehekkäästi.

Samaan aikaan kotona (niin selostusteksti ilmoittaa), ilmeisen pahan suurliikemiehen puheille tulee Jenna Baker, joka on (uskokaa tai älkää) pukeutunut pakarat paljastavaan nahka-asuun. Jennan mennessä ovimiesten ohi hänen repliikkinsä on sijoitettu siten, että puhe näyttää tulevan hänen pakaroistaan.

Persevyys on pääasia

Siinä tosiaan oli kokonaisuudessaan koko lehden sarjakuvaisältö (20 sivua). Loppuosa lehdestä täytetään julkaisijan mainoksilla. Jos oikein tajuan, yhtiön lehdistä on keräilijöille ollut tarjolla myös versioita, joissa kansikuvat ovat varustettuja alusvaatteellisten tai ihan nakujen tyttöjen kuvilla, minkä lisäksi Skeema-lehdessä käytetään hyväksi aiheen ilmeistä scifi-pohjaa antamalla päähenkilölle kolme tissiä. Yhden aukeaman täyttää amatöörimäisesti valokuvattu ja sekavasti taitettu kuvasarja parista mallityöstä, jotka ilmeisesti ovat kiertäneet amerikkalaisia sarjakuvafestareita

ta esittämässä Chinaa ja Jazzia. Valokuvat eivät muistuta lainkaan sarjakuvahahmoja, mutta vaikeaa se olisikin, kun ihmismartalot eivät taivu yhtä hassusti.

Lehdessä on myös kaksisivuinen kirjepalsta, jossa mm. John K., Jim M. ja Scott T. Kehuvat Double Impactin aikaisempia numeroita. Kaikkien mielestä sarjakuvan taide on fantastista tai vähintäänkin ensiluokkaista. Myös tarinaa kehutaan hyvin kirjoitetuksi. Itse asiassa kaikki lukijakirjeet tuntuvat oudosti yhden ihmisen kirjoittamilta. Tavallisestihan kirjepalstoilla

julkaistaan kirjoittajien nimet kokonaan, jotta vältyttäisiin siltä mielikuvalta, että toimitus on kirjoittanut ne itse...

On tietysti mahdollista, että vuonna 1995 on amerikkalaisista sarjakuvakulttuurista löytynyt kahmalokaupalla väkeä, jonka mielestä "fantastisen piirrosjärjen" tärkein kriteeri on paljaat pakarat.

Fantastisuus on varmaankin vain korostunut sen seikan tekiä, että jo yksi pakara on piirretty suuremmaksi kuin sarjakuvahahmon pää.

Onhan se toki ihmisruumiin suurin lihas, mutta...